

Petale de vis

MarianP

Scrisu'-acesta pare uns cu vârf de stâncă,
Literale-s copci în gheața din ferpar
Din caligrafie, cremenea adâncă
Îmi aprinde seară-n gerul din amnar.

Din murale voci se disjung în sloiuri
Ca-ntr-un Babel Turn, sângerând cuvânt
O catapeteasmă cu regrete roiuri
Și un plic sardonice aruncat în vânt.

Muchii înghețate de papirus sur,
Taie-n cartilaje de priviri ardente
Decrepite lanțuri de crivăț obscur
Ce suflă răspunsul la-ntrebări latente.

În lumini păgâne descifrez scrisoarea
Cântă foaia crudă în cor abstinent,
Tu mă taci din vorbe, și din depărtarea
Unui dans în doi mă socoți absent.

Nu încerc să bat la contumacii închise
Nici să dau cu lacrimi peste slove reci,
Vreau doar a-nțelege cum din ploi de vise
Scrisu'-acest'-aduce noaptea pe poteci.

O misivă-nfiptă-n pisc de vorbe goale
Îmi răstoarnă-n poale acibii de fugă...
Ieri mă legănai în servituți vocale
Azi, din scrisu'-acesta, îngenunchi a rugă!

Scrisul e de gheață, dar printre cuvinte
Cânta imn de fulgi calzi, ca-n Paradis,
Eu aștept poștașul, ca mai înainte
Aducând petalele cu iubiri de vis.

Marian Puscasiu
Septembrie 2015